

DUBEN 2015

ZNOJMÁK

KLUBOVÝ MAGAZÍN 1. SC ZNOJMO FK

**Z AJAXU AŽ
DO ZNOJMA!
ROMAN HŘÍBEK**

**MLADÉ PUŠKY - LUKÁŠ HRAZDÍLEK • DOTAZNÍK - PAVEL LAPEŠ
MLÁDEŽNICKÉ OKÉNKO - NOVÝ TRENÉR U19 LUDEK ZLÁMAL**

ROZHOVOR MĚSÍCE

ROMAN HŘÍBEK: BYLO BY FAJN HRÁT VEČER POD UMĚLÝM OSVĚTLENÍM

Všichni znojemští fanoušci dobře ví, že jsi z Dyjákovic, kde si i začínal s fotbalem. Nejen mě by určitě zajímalo, proč má klub v názvu Ajax? Máto něco společného se slavným nizozemským klubem? Se slavným Ajaxem to žádnou spojitost nemá. Název je odvozen od dávného německého názvu obce Groß Tajax (Velká Dyje). Takže odtud název Ajax.

U Dyjákovic ještě zůstaneme. Už se pomalu začíná rýsovat euforie? Ajax útočí na postup do třetí třídy.

To ano, Ajax útočí na postup, ale má před sebou ještě pár těžkých soupeřů, například Šanov nebo Čejkovice, s kterými jsou na špici. I když má Ajax 5 bodů náskok, nesmí nic podcenit, takže na euforii je ještě brzy, ale myslím, že to zvládnou.

Dáváš třeba klukům nějaké rady z pozice zkušeného ligového hráče? Ani ne, kluci by si pak o mě mysleli, že moc chytračím. (s úsměvem) Ale když se občas přijdu na kluky podívat, tak je pravda, že bráchovi nějakou tu radu dám, snad platnou.

Pojďme ke Znojmu. Minulou sezónu si nasbíral několik startů v první lize. Na jaký okamžik nejraději vzpomínáš?

Z těch deseti startů v lize rád vzpomínám hlavně můj první ligový "doma" v Brně proti Plzni. Sice jsme prohráli, ale zápas to byl super, protože se mi osobně povedl a atmosféra od fanoušků byla taky skvělá.

SPOLEČNĚ BOJUJEME! SPOLEČNĚ VÍTĚZÍME!

Další otázka bude o čísle. Čísle 18, které nosíš na dresu, proč sis vybral právě tohle číslo? Tohle číslo mám od doby, kdy jsem se vrátil do Znojma. Spíš jsem ho zdědil po Mirovi Paulovi (nyní hráč Tasovic a trenér znojemské U16 pozn. red.), který zrovna odcházel a mě se to číslo líbilo, tak jsem si ho nechal. A je pravda, že už bych neměnil.

Ve Znojmě, konkrétně v juniorce a devatenáctce hraji tvůj mladší bratr Zdeněk. Jaké to bylo společně nastoupit bok po boku? Teď naposledy v podstatě v jedné linii na jedné straně. Je to zvláštní, nikdy jsem si nepomyslel, že by bychom si spolu mohli zahrát ve Znojmě ,ale když jsem nebyl tolik vytěžovaný v áčku, tak to prostě přišlo. (s úsměvem) A co se týče zápasu, kdy jsme spolu hráli na jedné straně, tak tam nebyl sebemenší problém, občas mu poradím, občas ho zdrbu a pak to funguje. (s úsměvem)

Když se sejdete, dobíráte se fotbalově, tím teď nemyslím jen Zdeňka, ale všichni jako bráchové?

Občas si bráchové dobírají jen mě, protože přeci jen hraju na vyšší úrovni, a když se přijedou podívat a zápas se mi nepovede, tak to schytávám...Ale stejně je nejvíc urýpaný Zdeněk. (smích)

Ptal jsem se i v prvním čísle magazínu Matúše Lacka. Co děláš nebo jak relaxuješ, když chceš vypustit všechny starosti z hlavy?

Moc rád spím, takže takový odpolední dvou hodinový šlofik je pro mě nejlepší relaxace. (smích) Mám v Dyjácovicích psa Bíga, a když mám čas, tak za ním jezdím a věnuju se mu. A jinak my jsme v SC super parta, tak se scházíme s klukama i mimo kabinu a vždy něco vymyslíme...

BRATŘI V TRIKU

Za 1.SC hraje i mladší bratr Roman, Zdeněk. Ten momentálně válí za U19 a juniorský tým. Právě ve dvou utkáních Juniorské ligy se oba bráchové sešli na hřišti v jednom dresu.

Vím, že Zdeněk fandí West Hamu? Jak to máš ty?

Já vyloženě oblíbený klub nemám, ale líbí se mi, jak hraje například Real Madrid a spíš se dívám na hráče, kteří hrají můj post a v Realu to je ofenzivní bek Marcelo.

Olomouc, Žižkov, Zlín. Všechny tyto týmy momentálně ze špice tabulky jsme dokázali v sezóně alespoň jednou porazit. Je i z tohoto pohledu o to trpčí, že jsme v tabulce až ve druhé polovině tabulky?

To je pravda a všechny tři týmy jsme porazili na jejich hřišti. Pro nás je postavení v tabulce určitě zklamání, ale ve zbývajících zápasech uděláme maximum, abychom se posunuli výš a hlavně doma bychom měli zabrat a co nejvíce toho vyhrát, aby na nás fanoušci nezanevřeli. Nejlépe už v neděli proti Žižkovu!

Znojemský stadion už nyní disponuje umělým osvětlením. Pro tebe osobně, kdy se ti hraje nejlépe.

Dopoledne, odpoledne nebo právě před umělým osvětlením?

Mě se nejlépe hraje ve večerních hodinách pod osvětlením. Už v lize jsme si to několikrát vyzkoušeli nebo teď naposled ve Zlíně a je to úplně jiná atmosféra. A myslím, že i pro lidi je to zajímavější.

Uvítal bys páteční večerní termín domácích zápasů místo současného nedělního?

Samozřejmě bych to uvítal a myslím, že hlavně lidi by to nalákalo, protože ve Znojmě by to byla novinka a určitě by nebylo od věci to vyzkoušet. Slyšel jsem na to už mnoho názorů a pro lidi ta neděle není optimální, protože se zápasy kříží s nižšími soutěžemi na Znojemsku a pak to vidíme na slabších návštěvách.

Aktuálně máš ve znojemském dresu na svém kontě ve FNL 93 startů. Stovka se tak pomalu blíží. Bereš to jen jako číslo nebo i nějak speciálně?

Je pravda, že jsem na to nedávno koukal a chtěl bych tu stovku stihnout ještě teď na jaře. (s úsměvem)

Ale jinak to nějak neberu na vědomí, byl bych rád, kdyby ještě nějaké přibýly.

MLADÉ PUŠKY

KAPITÁN JUNIORKY LUKÁŠ HRAZDÍLEK

Hned na úvod začneme takovou zajímavou otázkou. Tvými spoluhráči jsou Zdeněk Hříbek a Patrik Sokol, tedy Dyjákovičáci. Ty jsi z Hrádku. Panuje v kabině nějaké popichování ohledně rivality těchto dvou sousedních klubů?

Samozřejmě, že nějaké popichování občas proběhne a všichni se tomu zasmějeme. Mezi Hrádkem a Dyjákovicemi jsou, myslím si dobré vztahy, což mezi vesnicemi, které leží blízko sebe mnohdy nebývá. Kluci, co tam hrají se znají, ale samozřejmě každý zápas mezi nimi má něco do sebe. Ten poslední, co se odehrál v rámci jarní přípravy skončil 3:3. Jen musím dodat, že Soky (Patrik Sokol pozn. red) dělal pomezního a Dyjákovicím pustil jasný ofsajd, po kterém vyrovnaly na 3:3, takže ukázal, že i když už dlouho bydlí v Hrádku, pořád je Dyjákovčák. (s úsměvem) O Hříbazovi (Zdeněk Hříbek pozn. red.) nemusím mluvit, tam je to jasné.

Ty jsi byl kapitánem už v U19, teď si i kapitán našeho juniorského týmu. Musíš na kluky někdy zvýšit hlas, ať už v kabině nebo na hřišti?

Většina kluků mě už dobře zná. Všechno, co si mezi sebou v kabině řekneme probíhá v klidu. Na hřišti už je to jiné. Všechno tam probíhá v emocích a myslím si, že zařvat dokážu, až mi to v častu i ujede a padne i pár horších slov, ale to k tomu asi patří. Nemyslím si, že by někdo reagoval, kdybych to říkal pěkně. Na druhou stranu není dobré jen řvát, ale také povzbudit, když se nedaří. Ti zkušenější z juniorky by to měli zvládnout už sami, já se snažím pomoci klukům, kteří za nás jdou z devětnáctky a potřebují zvednout sebevědomí.

LUKÁŠ HRAZDÍLEK

Stoper, krajní bek či defenzivní záložník Lukáš Hrazdílek má za sebou v této sezóně už debut za A-tým v domácím poháru i Fotbalové národní lize. Mimo to je pochopitelně oporou a kapitánem našeho juniorského týmu. Tento mladý hráč rozhodně neřekl poslední slovo.

Na který fotbalový zážitek nebo okamžik z tvé dosavadní kariéry nejraději vzpomínáš?

Na přímo konkrétní zážitek si teď asi nevzpomenu, spíše na období. Podzim letošní sezony si myslím, že byl zatím ode mě asi nejvíce povedený. S juniorkou jsme odehráli dobré zápasy, ve kterých se teď snažíme úspěšně pokračovat. Nasbíral jsem nějaké minuty v A-teamu ať už ve druhé lize nebo v poháru, takže konkrétní moment bych asi nevybral.

Hodně hráčů v týmu má své oblíbené kluby, většinou v Premier League. Kuba Pokorný Arsenal, Zdeněk Hříbek West Ham. Jak jsi na tom ty? A pokud nějaký oblíbený klub máš, proč zrovna on?
Mým oblíbeným klubem byla Chelsea. Premier league je podle mě nejlepší liga na světě díky její vyrovnanosti, kdy o titul nehrají jen dva kluby. Chelsea sem nefandil až tak kvůli klubu jako kvůli osobnostem, které v ní působily. Hlavně Lamparda jsem měl vždycky rád, ale ne jen kvůli jeho schopnostem, ale také inteligenci, která je pro fotbalistu jako pro člověka podle mě důležitá.

Zmínil si Franka Lamparda, máš ještě nějakého jiného oblíbeného fotbalistu?
Krom Lampard například i Juan Mata z Manchesteru United nebo teď už bývalý hráč Barcelony Carles Puyol. Tito hráči jsou mi nejvíce sympatičtí.

Pojďme nyní trochu od fotbalu. Jsi ve čtvrtém ročníku střední školy, zanedlouho tě tak čeká maturita. Už na sobě začínáš pomalu pociťovat takovou tu maturitní horečku?
Maturita mě zatím nějak úplně netrápí, ale je pravda, že nad tím už často přemýšlím. Většinou na mě tréma padá až těsně před tím, co má přijít. Větší strach mám spíše z přijímaček na Vysokou školu, kam bych se rád dostal.

Z tvé odpovědi vyplývá, že je pro tebe vedle fotbalové kariéry prioritou také vzdělání... Vzdělání je pro mě důležité a snažím se to s fotbalem kombinovat, jak se dá. Chtěl bych se dostat na Vysokou školu do Brna. Pomalu se připravuji na přijímačky a doufám, že to vyjde.

Probrali jsme školu, oblíbené týmy. Jak si na tom s koníčky, samozřejmě vyjma fotbalu?
Koníčkem jsou pro mě téměř všechny sporty, jsem hodně soutěživý, možná někdy až moc (smích) Jinak svůj volný čas trávím s přítelkyní a kamarády.

SPOLEČNĚ BOJUJEME! SPOLEČNĚ VÍTĚZÍME!

MLÁDEŽNICKÉ OKÉNKO

NOVÝ TRENÉR U19 LUDĚK ZLÁMAL

Trenér Luděk Zlámal přišel do Znojma již na konci podzimu, aby převzal kategorii U16. V zimní přípravě už ale vedl po trenéru Tiboru Dudovi, který se přesunul k juniorce a jako asistent k A-týmu, naši devatenáctku.

Trenére, můžete fanouškům o sobě něco říct, představit svoji fotbalovou a trenérskou kariéru? Fotbalově jsme vyrůstal do 14 let v Rakvicích. Pak jsem přešel do Brna, kde jsem hrával ve Zbrojovce pod známým trenérem Františkem Haraštou. Zůstal jsem tady až do konce dorosteneckého věku. V roce 83 jsme dokonce získali titul přeborníka Československa v kategorii staršího dorostu. Vojnu jsem posléze strávil v Hradci Králové a poté se vrátil zpět do Zbrojovky. Měl jsem ale smůlu na zranění, přetrhl jsem si křížový vaz. I z toho důvodu moje kariéra na vyšší úrovni skončila.

Mé další kroky vedly do Tatraru Poštorná a zde jsme postoupili z divize až do třetí ligy. Ve druhé lize už jsem bohužel nebyl, protože se přihodilo zranění tentokrát druhého kolene. Takže moje sportovní kariéra byla taková okleštěná. Pak už jsem dohrával v nižších soutěžích v Rakousku a na Břeclavsku.

Trenérskou dráhu jsem začal v roce 2000 ve fotbalové akademii 1. FC Slovácko. Zde jsem strávil osm let a na jednu sezónu odešel do Zbrojovky Brno. Prošel jsem také Hodonínem, zde jsem trénoval dorost i muže. Byl jsem i tři roky v Břeclavi. Zde jsem měl na starosti Sportovní centrum mládeže a starší dorost.

Jak se vlastně celý trenérský přestup do Znojma jak se říká, upekli?
 Odehrálo se to tím způsobem, že jsem v Hodoníně trénoval muže. Byl jsem odvolaný asi čtyři kola před koncem, jak to bývá málo bodů a špatné výsledky, ale to bych tolik neřešil, to se stává. Poté jsem trénoval ještě mladší žáky, ale to není úplně můj šálek kávy, i když mě to hrozně bavilo. Jsem spíše zaměřený na dorosteneckou kategorii. Známe se s Mirou Steinhauserem, s Vencou Dvořákem. S ním děláme ještě výběry Jihomoravského kraje, takže slovo dalo slovo, jelikož zde byla potřeba trenér s profi licenci.

Na co nejraději, ať už v hráčské nebo trenérské kariéře, vzpomínáte?
 V mé hráčské kariéře určitě na přeborníka Československa v dorostenecké kategorii. Tenkrát jsme hráli finále s Nitrou. To byl pro mě určitě zážitek, byli tam výborní fotbalisté - Kukleta, Zelníček, nerad bych na někoho zapomněl. V dospělém fotbalu asi určitě působení za pana Baranka v Tatranu Poštorná. Postupovalo se, byla dobrá atmosféra. Pak také nesmím zapomenout na angažmá v Neudorfu, tam to bylo také zajímavé.

A z vaší trenérské kariéry byste zmínil jaký okamžik, úspěch či příjemný zážitek?
 Určitě strávených osm let v FC Slovácko v Uherském Hradišti. Tenkrát se tam rozjela fotbalová akademie pod vedením pana Valenty a nemělo to chybu. Bylo tam super zázemí, podmínky maximální. Těch osm let mi dalo strašně moc. Tam jsem se v podstatě učil trenérskému řemeslu, rád na to vzpomínám. Co se týče úspěchů. Společně s Václavem Dvořákem jsme dovedli výběr Jihomoravského kraje k vítězství v Kouba Cupu v roce 2013.

Napadá mě třeba i amatérské Mistrovství Evropy Regions Cup. Vy jste jedním z trenérů naší reprezentace, která úspěšně absolvovala kvalifikaci na závěrečný turnaj. Regions Cup ještě nemáme dopracovaný, protože ho chceme vyhrát. (s úsměvem) Samozřejmě to byl zážitek. Zvládli jsme kvalifikaci a věřím, že zvládneme i závěrečný turnaj v Irsku.

Už jste si sháněl nějaké prospekty a informace o Irsku, kam se podívat atd.?
 Víím, že budeme v Dublinu. Ten má sám o sobě svoje kouzlo a historii. Budeme hrát na stadionu Shamrock Rovers, který hrál ještě nedávno evropské poháry. Těším se na to, Irsko je fotbalová země a já mám rád ostrovní fotbalovou národu.

Hodně se ve fotbalové veřejnosti probírá a řeší, zda český fotbal stagnuje, nestagnuje. Kde vidíte vy největší rezervy u hráčů, kterým je sedmnáct, osmnáct let?
 Myslím, že je to jednoznačně v přístupu k fotbalu. Samozřejmě ne každému je dáno, že musí být technik. Kámen úrazu je v přístupu mladých hráčů k fotbalovým povinnostem i povinnostem mimo hřiště. Jak se připravovat na tréninky, na zápasy, aby v kariéře hráli minimálně druhou ligu, ne-li výše. Přístup je dnes opravdu alfou a omegou. Myslím, že to není jen problém na naší úrovni, i v prvoligových klubech a akademiích mohou mít stejné problémy. I když ten výběr je tam ještě úže zaměřený než v druholigových klubech. Techniku ale máme na solidní úrovni, i když asi nikdy nebudeme vynikat technikou jako Španělé. Ti to mají více méně v krvi. Naše silné stránky jsou zase jinde - taktika, chytrost, týmový duch.

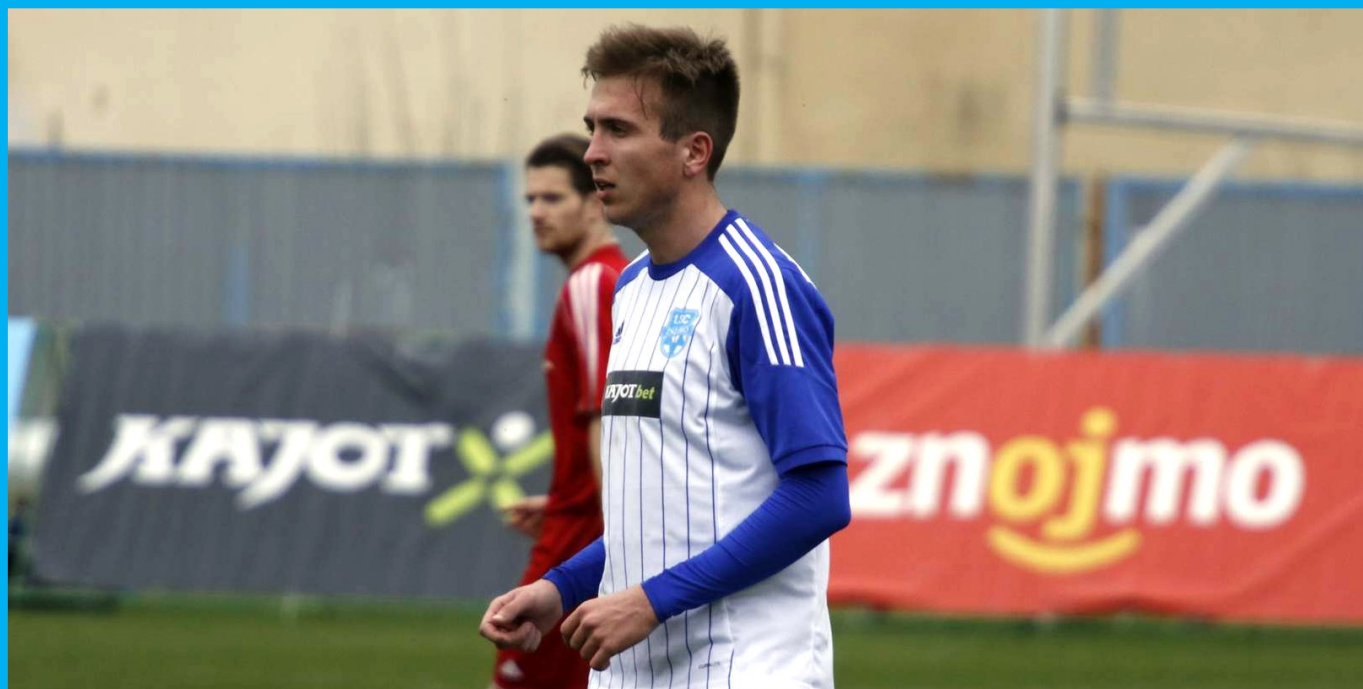
Vy jste sice u naší dorostenecké kategorie U19 ještě krátce, můžete ale říct, jaký má podle vás potenciál? I když se hráči samozřejmě přelévají z U19 do juniorky. Kluci, co jsou ještě věkově dorostenci a jsou stabilně v kádru juniorky, tak tam určitě patří právem. Hráči, kteří za ní začínají teprve hrát, se zatím rozkoukávají, protože mezi juniorskou soutěží a druhou dorosteneckou ligou je určitě fotbalový rozdíl. I v té sestavě, co je v základním kádru devatenáctky, jsou zajímaví hráči, kteří by určitě mohli do budoucna nakouknout do druhé ligy. Ale je to všechno o nich, o jejich přístupu. Potenciál mají. Bude strašně dobře a třeba i malý zázrak, když z každého ročníku bude hrát pravidelně jeden hráč stabilně momentálně druhou ligu.

SPOLEČNĚ BOJUJEME! SPOLEČNĚ VÍTĚZÍME!

DOTAZNÍK

ÚTOČNÍK PAVEL LAPEŠ

Oblíbené číslo:	Nemám
Oblíbený tým:	Chelsea
Oblíbený hráč:	Nemám
Sportovní cíl:	Hrát Synot ligu
Nejhorší fotbalový zážitek:	Každá porážka
Oblíbené jídlo:	Svíčková
Největší sportovní úspěch:	Mistrovský titul se Zbrojovkou Brno v Juniorské lize
Oblíbené pití:	Coca-cola
Záliby:	Poker, tenis
Hudba, film, kniha:	Z hudby nemám nic konkrétního, poslouchám hlavně rádio
Rituál:	Žádný nemám
Nejoblíbenější stadion:	Nemám
Životní motto:	Nemám

SPOLEČNĚ BOJUJEME! SPOLEČNĚ VÍTĚZÍME!